

Η θαυματουργική διάσωση του Μακαριστού γέροντος π.Αυγουστίνου- «Είδα τον π. Αυγουστίνο νεκρό, και άγγελος Κυρίου τον έπιασε από το χέρι»...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Βρισκόμαστε στα μέσα του 1964, ο φλογερός Ιεροκήρυξ πατήρ Αυγουστίνος εκφωνεί πύρινο λόγο στην αίθουσα «40 Μάρτυρες» της Κοζάνης, και καθηλώνει τους ακροατές. Όμως, στο τέλος του συνταρακτικού λόγου του προφητεύει : **«Δεν θα ακούσετε άλλο κήρυγμα, αυτό είναι το τελευταίο που σας κάνω»**. Ο ευσεβής λαός της Κοζάνης παγώνει με τους αινιγματικούς λόγους του, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να τους αποκρυπτογραφήσει.

Πράγματι, ολίγες ημέρες αργότερα, αρρωσταίνει και εισάγεται για χειρουργική επέμβαση στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» της πρωτεύουσας. Οι ώρες κρίσιμες και δύσκολες. Μετά την χειρουργική επέμβαση, έπαθε μόλυνση και ο θρυλικός Γέροντας έφτασε στα πρόθυρα του θανάτου.

Οι ώρες κρίσιμες. Σύμπας ο ορθόδοξος λαός της χώρας, βαθιά συγκινημένος, δεν σταματά να εύχεται για τον ασπρομάλλη Γέροντα. Υψώνει τείχος προσευχής για την σωτηρία του πατρός Αυγουστίνου. Είχε πλέον κατανοήσει τα προφητικά λόγια του τελευταίου κηρύγματός του στην Κοζάνη.

Οι γιατροί του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» συσκέπτονται και αποφαινόμενοι : **«Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, μόνο ένα θαύμα μπορεί να τον σώσει».**

Και το θαύμα ήλθε 65 ημέρες αργότερα. Εκείνο τον καιρό, ένας ιατρός του Νοσοκομείου που νοσηλεύονταν ο πατήρ Αυγουστίνος, είχε επισκεφθεί το Άγιον Όρος. **Εκεί, ένας ασκητής τον ρώτησε με αγωνία : «Πώς είναι ο π. Αυγουστίνος» ; Για να συμπληρώσει : «Είδα τον πατήρ Αυγουστίνο νεκρό, και άγγελος Κυρίου τον έπιασε από το χέρι λέγοντας : “Σήκω οι προσευχές των πιστών δεν μ’ αφήνουν να σε πάρω”».**

Το θαύμα είχε γίνει. Ο μαχητικός πατήρ Αυγουστίνος, επανήλθε στην ζωή. Ο ίδιος ο π. Αυγουστίνος μετά την ανάρρωσή του (Φθινόπωρο του 1964) - περιέγραψε την σοβαρή περιπέτειά του ως εξής : *«Οι γιατροί με είχαν ξεγράψει. Είχαν ορίσει και την ώρα που θα πεθάνω. Μέχρι τις 12 τα μεσάνυκτα έδιναν προθεσμία. Έστειλαν μάλιστα κ’ έναν νεαρό γιατρό, να μείνει δίπλα μου μέχρι να εκπνεύσω. Εγώ δεν το ήξερα, το έμαθα μετά. Έβλεπα το νεαρό γιατρό, που με συντρόφευε, και του μιλούσα για την αιωνιότητα. Παραξενευόταν εκείνος και απορούσε. Περίμενε να μου κλείσει τα μάτια, πριν από το αιώνιο μου ταξίδι, κ’ εγώ του έκανα κήρυγμα. Κατά τις 12 τα μεσάνυκτα με έπιασε ένα ρίγος, που έτρεμα σύγκορμα. Αυτό ήταν. Έπεσε ο πυρετός. Αντί να πεθάνω, επανήλθα στη ζωή. Οι γιατροί το χαρακτήρισαν θαύμα. Έχω ακόμη στο σώμα μου τα σημάδια από τις μεγάλες ουλές της σηψαιμίας που δημιούργησαν οι ενέσεις».*

ΠΗΓΗ : ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ Π. ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ, ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, Ο π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ, Β΄ ΠΥΡΙΝΟΙ ΠΑΤΕΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ, ΚΟΖΑΝΗ 2006, 75 κ.ε., «ΤΟ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ», ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ, τευχ. 778-779, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2010, σελ. 290, «ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΡ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟ ΚΑΝΤΙΩΤΗ 1907-2010», Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, τευχ. 559, Αθήναι Σεπτέμβριος

2010, σελ. 121.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr